

ת"פ 43257/11/14 - מדינת ישראל נגד איברהים חלאילה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43257-11-14 מדינת ישראל נ' חלאילה (עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איברהים חלאילה (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין וזאת ביום 18.11.14.

הנאשם, יליד 1991, ובעברו שתי הרשעות בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, ואשר בגין הוא נדון במצטבר לשבעה חודשי מאסר וחצי, וכן תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן **ששה** חודשי מאסר בפועל בת.פ. 54135-10-13 (בית משפט השלום בירושלים) שהוטל על ידי.

המאשימה עותרת למתחם ענישה שבין חודש מאסר לשישה חודשי מאסר בפועל .

העונש המתאים לטעמה, הוא עונש בן **חודש** מאסר בפועל וכן הפעלת המאסר המותנה בן ששת החודשים **במצטבר**, תוך שהיא מדגישה את נפוצות העבירה ואת חומרתה, כמו גם את החשיבות המובנת מאליה לכיבודם של גבולות המדינה הריבוניים.

ב"כ הנאשם טען כי מרשו נכנס לישראל על מנת לעבוד לפרנסתו וכך גם יש להתייחס לעבירות המיוחסות לו. מדובר בעבירה אקראית ורגעית, וכך גם יש לבחון אותה ועל הענישה המבוקשת על ידי המאשימה. הענישה המוצעת על ידו הינה הארכת התנאי והסתפקות בימי מעצרו (החל מיום 18.11.14).

הנאשם, בדברו האחרון, ביקש כי אקל בעונשו בשל מצוקת משפחתו, ובשל מצבם הבריאותי של בני משפחתו.

דין והכרעה

אני סבור, כדברי ב"כ המאשימה, כי הערך המוגן שבסעיפי החיקוק נשוא כתב האישום הוא אכן חשוב, חיוני ומהותי. שקלתי גם את נסיבות ביצוען של העבירות, נתתי דעתי למצבו האישי של הנאשם כפי שתואר ע"י בא כוחו ושמהווה רקע לעבירת השהייה הבלתי חוקית בישראל בה הודה.

אני סבור, כי מתחם הענישה הראוי לכל עבירה של כניסה לישראל שלא כדין ללא עבירות נלוות הוא בין **ימי מאסר ספורים לחמישה חודשי מאסר**.

לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם הודה באופן מיידי הן במשטרה והן בבית המשפט וחסך בכך מזמנו של בית המשפט.

נסיבותיו של הנאשם שלפניי, בשל הרשעותיו הקודמות מציבות אותו בחלקו **המרכזי** של המתחם העונשי הראוי. עברו של הנאשם הוא נסיבה שאינה קשורה לעבירה אותה ביצע ועל כן השפעתה היא רק ב"תנועה" שבתוך המתחם הולם.

על אף שמדובר בעבירה בעלת אופי כלכלי, לא אטיל קנס בשל מצבו הממוני הרעוע של הנאשם, ואשר היווה רקע לביצוע העבירה המיוחסת לו.

כך היה ראוי לעשות.

אלא, שהוצגה בפני אסופת מסמכים שיש בה כדי לשנות את תמונת המצב.

מסמכים אלו מלמדים, כי הנאשם הינו בן למשפחה שבה ארבעה מאחיו ומאחיותיו הינם נכים בדרגת גבוהות וחמורות.

הנאשם עצמו, בדברו האחרון, ציין כי הוא המפרנס היחיד בקרב בני משפחתו, ואפשרויות התעסוקה בשטחי יהודה ושומרון אין בהם די, באשר אין הקומץ משביע את הארי, ועל כן הוא שולח ידו, מדי פעם בפעם, בניסיונות לעבוד בישראל.

חומר החקירה שהוצג בטיעוני הצדדים, מעלה תמונה לפיה מדובר היה ביומו הראשון של הנאשם כמועסק בלתי חוקי.

מחד, אם כן, עברתו של הנאשם והרשעותיו הקודמות בתחום המלמדות כי עסקין ב"שור מועד".

מאידך, ארבעת חודשי המאסר/מעצר אותם כבר מרצה הנאשם למעשה, וכן "הלכת אלהרוש" מבית המשפט העליון המעמידה את גבולו העליון של המתחם העונשי המתאים וההולם בעבירות מעין אלו על חמישה חודשי מאסר בפועל כולל הפעלתו של תנאי, ככל שיש כזה.

אלו ואלו, מובילים למסקנה כי בתיק דנן יש לצאת מ"הקופסה" העונשית התדירה והרגילה, להאריך את המאסר

המותנה המוטל על הנאשם ולשחררו לאלתר לאחר שריצה למעלה מארבעה חודשי מאסר בפועל, דה פקטו.

לאור כל אלו, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מאריך בזאת את ששת חודשי המאסר המותנה בת.פ. 54135-10-13 (בית משפט השלום בירושלים), בשנתיים נוספות מהיום.
2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לבצע במשך שנתיים עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952. לא יחתום הנאשם - יאסר למשך 45 יום.
3. הנאשם ישוחרר לאלתר, אך לא לפני שיחתום על ההתחייבות המנויה בסעיף 2 לגזר דין זה.
4. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אדר תשע"ה, 18 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.